

Šāntidēva „Bodhičarjāvatāra” (8.gs., Indija)

levads bodhisattvu praksē

བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྡོད་པ་ལ་འཇུག་པ་ཤེས་བྱ་བ་བརྟུགས་སོ།¹

(Agitas Baltgalves tulkojums no tibetiešu valodas)²

Visiem buddhām un bodhisattvām dziļi paklanos.

སངས་རྒྱས་དང་བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་ཐམས་ཅད་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།

Teksts sākas deviņu zilbju četrindus ritmā

1.NODAĻA. Skaidrojums par apgaismības domas labumu

བྱང་ཆུབ་སེམས་ཀྱི་ཡན་ཡོན་བཤད་པ་ཞེས་བྱ་བ་སྟེ་ལེན་དང་བོ་ལོ།

1.1.

Buddhām³, apveltītiem ar īstās būtības ķermeni, un bodhisattvām, Kā arī visiem citiem cienījamajiem godbijībā dziļi paklanīties, Saskaņā ar svēto rakstu mācību es īsumā izklāstīšu levadu par buddhu dēlu [bodhisattvu]⁴ solījumiem.

བདེ་གཤེགས་ཚོས་ཀྱི་སྐྱེ་མངའ་སྲས་བཅས་དང་།

ཕྱག་འོས་ཀུན་པའང་གུས་བར་ཕྱག་འཚལ་ཏེ།

བདེ་གཤེགས་སྲས་ཀྱི་སྣོན་ལ་འཇུག་པ་ནི།

ལུང་བཞིན་མདོར་བསྡུས་ནས་ནི་བརྗོད་པར་བྱ།

1.2.

Nepastāstīšu neko, kas agrāk rakstu tradīcijā būtu iztrūcis, Turklāt man nepiemīt īpašas dzejošanas prasmes, Tāpēc man nav domas, ka [raksts varētu būt] noderīgs citiem. Sacerēju šo tikai tādēļ, lai vingrinātu savu prātu.

སྟོན་ཆད་མ་བྱུང་བ་ཡང་འདྲིར་བརྗོད་མེད། །

སྟེ་བ་སྦྱོར་མཁས་པའང་བདག་ལ་ཡོད་མིན་ཏེ། །

དེ་ཕྱིར་གཞན་དོན་བསམ་པ་བདག་ལ་མེད། །

རང་གི་ཡིད་ལ་བསྟོན་ཕྱིར་ངས་འདི་བརྗོད་པས། །

¹ Oriģinālteksts ir pieejams <https://polyglotta.no/index.php?page=fulltext&view=fulltext&vid=24> Norwegian Institute of Philology (redaktori: Jens Braarvig, Asgeir Nesøen, Damir Nedic and Heidi Løken).

² Tibetiešu teksts ir ritmisks, sastādīts deviņu un septiņu zilbju dzejas formā. Viena doma ir izteikta četrās rindiņās. Tomēr jāņem vērā, ka tradicionāli tibetieši dzejas rindas atsevišķi neizdala. Tās vara atpazīt tikai pēc dubultajām svītrām, kas tiek liktas katras (iedomājamās) rindas beigās.

³ Šeit izmantots epitets „svētlaimē aizgājušie” (sanskrt.*sugata*)

⁴ Buddhas ir pārdabiskas, svētas un pilnīgas būtnes, kas gan fiziski, gan garīgi ir atbrīvojušās no šīs pasaules ciešanām un atrodas nirvānā. Bodhisattvām arī ir iespēja pēc nāves atbrīvoties no visām ciešanām un no samsāras pārdzimšanas cikla, jo viņi ir izpratuši īsto būtību un ieguvuši apskaidrību. Bet viņi izvēlas pēc nāves atkal atgriezties (pārdzimt) pasaulē, pakļaujot sevi turpmākām ciešanām. Viņu mērķis nav tikai pašiem sasniegt atbrīvošanos, bet gan glābt visas dzīvās būtnes, un tikai tad aiziet nirvānā. Saskaņā ar mahājānas budismu, katram cilvēkam ir jācenšas kļūt par bodhisattvu, un tāpēc pastāv šādas pamācības.

1.3.

Izkopjot tikumus, arī mans ticības spēks

Ar šo [darbu] nedaudz pavairosies.

Es un arī citi ar man līdzīgu [laimīgu] likteni,

Kuri tomēr ieraudzīs šos [vārdus], gūs labumu.

དག་བ་བསྐྱེམ་ཕྱིར་བདག་གི་དད་པའི་ཤུགས། །

འདི་དག་གིས་ཀྱང་རེ་ཞིག་འཕེལ་འགྱུར་ལ། །

བདག་དང་སྐལ་བ་མཉམ་པ་གཞན་གྱིས་ཀྱང་། །

ཅི་ལྟར་འདི་དག་མཐོང་ན་དོན་ཡོད་འགྱུར། །

1.4.

Ir ārkārtīgi grūti rast brīvu un veiksmīgu pārdzimšanu⁵.

[Bet ar to] var sasniegt cēla cilvēka sūtības piepildījumu.

Ja tieši tagad negūst labumu no šīs [iespējas],

Kur gan lai vēlāk vēl rastos tik ideāla saikne⁶?

དལ་འགྱུར་འདི་ནི་རྗེ་དཔལ་ཤིན་ཏུ་དགའ། །

སྐྱེས་བུའི་དོན་སྐྱབ་ཐོབ་པར་གྱུར་བ་ལ། །

གལ་ཏེ་འདི་ལ་ཕན་པ་མ་བསྐྱབས་ན། །

སྐྱེས་འདི་ཡང་དག་འགྱུར་བར་ག་ལ་འགྱུར། །

1.5.

Gluži kā nakts melnā tumsā starp mākoņiem

Pēkšņi visspožākajā gaisma uzplaiksnī zilbens šautra,

Tāpat arī, pateicoties buddhas spēkam, uz simtiem ceļiem⁷

Tikai dažreiz laicīgajā pasaulē rodas labi nopelni un vieds prāts.

རི་ལྷར་མཚན་མོ་ལུན་ནག་སྤྲིན་ཅུམ་ན། །

སྒོག་འགྱུ་སྐད་ཅིག་རབ་ལྷང་ ལྷོན་བ་ལྷར། །

དེ་བཞིན་སངས་རྒྱས་མཐུ་ཡིས་བརྒྱ་ལམ་ན། །

འཇིག་རྟེན་བསོད་ནམས་སྣོ་གྲོས་ཐང་འགའ་འགྱུར། །

⁵ Tibetiešu valodā tiek izmantoti. Pirmais jēdziens „brīvība” *del* (dal) norāda uz unikālo un reto iespēju piedzimt par tādu cilvēku, kuram ir iespēja izdzirdēt budisma mācību. Viņš ir brīvs no astoņiem neveiksmīgiem pārdzimšanas veidiem. Tā kā ir sešas eksistences sfēras, tad piedzimt par cilvēku ir ļoti reta iespēja. Pietam, tikai nedaudziem no visiem cilvēkiem ir pieejama budisma mācība. Otrais vārds *džor* (‘byor) norāda uz „nonākšanu pie” jeb uz „savienošanos ar” visām atbilstošajām fiziskajām un garīgajām īpašībām, lai klausītos, mācītos un praktizētu budisma mācību. Līdz ar to šie abi faktori kopā pēc budistu uzskatiem ir ideāls priekšnosacījums, lai pievērstos ticībai un tiektos uz atbrīvošanos.

⁶ „Saikne” norāda uz iespēju „savienoties, satikties” ar budisma mācību, t.i. *džor* (‘byor).

⁷ No simtiem gadījumu tikai dažos gadījumos.

1.6.

No šī skatupunkta tikumi paši par sevi vienmēr ir vāji,
Bet ļauniem darbiem ir milzīgs un nepārvarams spēks.
Šo [ļaušanu], ja nav pilnīgās apgaismības domas,⁸

Ar kura gan cita tikuma gaismu varēs apspiest?

དེ་ལྟས་དགེ་བ་ཉམ་ཚུང་ཉིད་ལ་རྟག །
ཐིག་བ་སྟོབས་ཆེན་ཤིན་ཏུ་མི་བཟད་པ། །
དེ་ནི་རྫོགས་པའི་བྱང་ཚུབ་སེམས་མིན་པ། །
དགེ་གཞན་གང་གིས་ཟེལ་གྱིས་གཞོན་པར་འགྱུར། །

1.7.

Daudzu laikmetu garumā dziļi un viedi pārdomājot,
Buddhas⁹ tieši apgaismības domā ieraudzīja īsto labumu.
Un tieši ar to viņi liek neskaitāmām ļaužu masām
Jauki un viegli sasniegt vispārāko laimi.

བསྐལ་བ་དུ་མར་རབ་དགོངས་མཛད་པ་ཡི། །
ལུབ་དབང་རྣམས་ཀྱིས་འདི་ཉིད་པམ་པར་གཟིགས། །
འདིས་ནི་ཚད་མེད་སྐྱེ་བའི་རྫོགས་རྣམས་ཀྱིས། །
བདེ་མཚོག་བདེ་སླག་ཉིད་དུ་ཐོབ་པར་བྱེད། །

1.8.

Tas, kurš vēlas iznīcināt simtiem pasaulīgās ciešanas,
Un tas, kurš vēlas izkļiedēt dzīvo būtņu nelaimes,
Kā arī tas, kurš vēlas baudīt simtiem priekus,
Nekad nedrīkst atnest šo apgaismības domu.

མྱིད་པའི་སླུག་བསྐལ་བརྒྱ་ཕྱག་གཞོམ་འདོད་ཅིང་། །
སེམས་ཅན་མི་བདེ་བསལ་བར་འདོད་པ་དང་། །
བདེ་མང་བརྒྱ་ཕྱག་སྟོད་པར་འདོད་པས་ཀྱང་། །
བྱང་ཚུབ་སེམས་ཉིད་རྟག་ཏུ་གཏང་མི་བྱ། །

⁸ „Apgaismības doma” raksturo bodhisattvas, kuri ir apņēmušies palīdzēt visām būtņēm atbrīvoties no ciešanām. Uz šādu apskaidrotu prāta stāvokli tiecas jebkurš tikumīgs un labs cilvēks. Vārdu „bodhisattva” iespējams iztulkot kā „apgaismības būtne”, un tā pirmā daļa ir vienāda ar „apgaismības domu” (sanskrit. bodhičita). *Bodhi* (apgaismība) sanskritā ir lingvistiski saistīts ar epitetu *buddha* (apgaismotais) un norāda uz „atmošanos” no laicīgās pasaules maldiem un īstenības „izpratni”, ko Rietumos dēvē par „apskaidrību” jeb „apgaismību”. Tiešas saiknes ar gaismu šajā jēdzienā sākotnēji nav. Iespējams, ka tas nāk no angļu vārda „enlightenment” un saistās ar franču „apgaismības laikmetu”.

⁹ Šeit kā apzīmējum buddhām izmantots epitets „viedo valdnieki”.

1.9.

Ja paradīšies apgaismības doma, tad uzreiz
Visi nelaimīgie, kuri sasaistīti un ieslodzīti samsāras aplī,
Tiks dēvēti par svētlaimē aizgājušo dēliem¹⁰
Un taps pielūgti dievu un cilvēku pasaulēs.

བྱང་ཆུབ་སེམས་སྐྱེས་ཀྱི་ན་རྒྱུ་ཅིག་གིས། །
འཁོར་བའི་བཙོན་རར་བསྐྱམས་པའི་ཉམ་ཐག་རྣམས། །
བདེ་གཞེགས་རྣམས་ཀྱི་སྲས་ས་བརྗོད་བྱ་ཞིང་། །
འཇིག་རྟེན་ལྷ་མིར་བཅས་པས་བྱུག་བྱར་འགྱུར། །

1.10.

Kā [alkīmijas] eliksīrs ar izcilām īpašībām, kas pārvērš [metālu] zeltā,
Tā arī apgaismes doma pārņem netīro cilvēka rumpi
Un pārvērš to nenovērtējami dārgajā buddhas¹¹ ķermenī.
Tāpēc turiet cieši tā dēvēto bodhičittu¹²!

གསེར་འགྱུར་རྩི་ཡི་རྣམ་པ་མཚོག་ལྟ་བུ། །
མི་གཙང་ལུས་འདི་སྦངས་ནས་རྒྱལ་བའི་སྐྱེ། །
རིན་ཆེན་རིན་ཐང་མེད་པར་བསྐྱུར་བས་ན། །
བྱང་ཆུབ་སེམས་ཞེས་བྱ་བ་རབ་བརྟན་བྱུང་། །

1.11.

Tikai dzīvo būtņu vadoņi ar neierobežotu izpratni
Labi un pamatīgi izpētot, noteica tās lielo vērtību.
Tāpēc tie, kuri vēlaties atbrīvoties no pārceļošanas apstākļiem,
Turieties labi cieši pie bodhičitas dižā dārguma!

འགྲོ་བའི་དེད་དཔོན་གཅིག་ཕུ་ཚད་མེད་ལྗོས། །
ལེགས་པར་ཡོངས་སུ་བརྟགས་ན་རིན་ཆེ་བས། །
འགྲོ་བའི་གནས་དང་བྲལ་བར་འདོད་པ་རྣམས། །
རིན་ཆེན་བྱང་ཆུབ་སེམས་ལེགས་བརྟན་པར་བྱུང་། །

¹⁰ T. i. par buddhu dēliem jeb bodhisattvām.

¹¹ Šeit kā apzīmējums buddham izmantots epitets „uzvarētājs”, jo pastāv uzskats, ka Šākjamuni Buddha uzvarēja visus iekāres demonus, iegūstot apskaidrību.

¹² Apgaismes doma.

1.12.

Visi citi tikumi gluži kā banānkoki¹³

Pēc augļu radīšanas paši aiziet bojā.

Tomēr bodhičitas zaļais koks ir mūžīgs,

Pēc augļu atnešanas neiznīkst un aug aizvien.

དགེ་བ་གཞན་ཀྱང་ཚུ་ཤིང་བཞིན་དུ་ནི། །

འབྲས་ལུ་བསྐྱེད་ནས་ཟད་བར་འགྱུར་བ་ནིང། །

བྱང་ཚུབ་སེམས་ཀྱི་སྣོན་ཤིང་རྟག་བར་ཡང། །

འབྲས་ལུ་འབྱེན་པས་མི་ཟད་འཕེལ་བར་འགྱུར། །

1.13.

Pat ja arī ļoti šausmīgi jauni darbi ir veikti,

Paļaujoties uz bodhičitu, no tiem var uzreiz atbrīvoties

Gluži kā no lielām bailēm, ja balstās uz varenu [draugu],

Tad kāpēc jūs, mulķīši, nepaļaujaties uz to?

སྒྲིག་པ་ཤིན་དུ་མི་བཟད་བྱས་ན་ཡང། །

དཔའ་ལ་བརྟེན་ནས་འཇིགས་པ་ཆེན་པོ་ལྟར། །

གང་ལ་བརྟེན་ནས་ཡུད་ཀྱིས་སློལ་འགྱུར་བ། །

དེ་ལ་བག་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་ཅིས་མི་བརྟེན། །

1.14.

Tā, gluži kā laika gala liesma, vienā vienīgā mirklī

Nudien sadedzina vislielākos jaunus darbus.

Bodhičitas sniegtie labumi ir neizmērojami,

Un viedais Maitreja to jau izskaidroja Sudhanam.¹⁴

དེས་ནི་དུས་མཐའའི་མི་བཞིན་སྒྲིག་ཆེན་རྣམས། །

སྐྱད་ཅིག་གཅིག་གིས་དེས་བར་སྒྲིག་པར་བྱེད། །

དེ་ཡི་ཕན་ཡོན་དཔག་དུ་མེད་པ་དག། །

བྱམས་མགོན་སློང་དང་ལྡན་པས་ལོར་བཟང་བཤད། །¹⁵

¹³ Burtiski „ūdens koks”. Banānkoks ir milzu lakstaugs ar stumbru, kurš veidojas no lapu makstīm. Viens banānkoks ražu var doti tikai vienu reizi. Bet pēc tam neīstais stumbrs aiziet bojā.

¹⁴ „Avatamsaka sūtrā” ir stāstīts par bagāta tirgoņa dēlu Sudhanu, kurš, tiekdamijs pēc apskaidrības un atbrīvošanās, satiek 52 skolotājus (to skaitā karalieni, kalpu, prostitūtu un beidzot prāta vīzijās arī trīs pārdabiskās būtnes – gudrības Bodhisattvu Maṅḍžušrī, nākotnes Buddhu Maitreju un meditācijas Bodhisattvu Samantabhadru). Buddha Maitreja meditācijā atklāj Sudhanam īstās patiesības pasauli.

¹⁵ „Avatamsaka sūtra” tibetiešu valodā: <https://read.84000.co/translation/toh44-45.html?id=&part=> ; tibetiešu „Kangjur” teksti: <https://read.84000.co/section/O1JC11494.html>

Šeit sākas septiņu zilbju rindu ritms

1.15.

Īsumā runājot par apgaismības domu,
Ir jāzina tās divēji aspekti:
Ir doma, kas tiecas uz apgaismību un
Ir pati pietuvošanās apgaismībai.

བྱང་ཚུབ་སེམས་དེ་མདོར་བསྡུས་ན། །
ནུས་པ་གཉིས་སུ་ཤེས་བྱ་སྟེ། །
བྱང་ཚུབ་སློན་པའི་སེམས་དང་མི། །
བྱང་ཚུབ་འཇུག་པ་ཉིད་ཡིན་ནོ། །

1.16.

Gluži kā zinot atšķirību starp
To, kurš vēlas ceļot un to, kurš jau ir ceļā,
Tāpat arī zinošajiem ir attiecīgi jāizprot
Šo divu [aspektu] dažādība.

འགོ་བར་འདོད་དང་འགོ་བ་ཡི། །
བྱེ་བྲག་ཇི་ལྟར་ཤེས་པ་ལྟར། །
དེ་བཞིན་མཁས་པས་འདི་གཉིས་ཀྱི། །
བྱེ་བྲག་རིམ་བཞིན་ཤེས་པར་བྱ། །

1.17.

Kaut gan no domas, kas tiecas uz apgaismību,
Cikliskās dzīves laikā rodas izcili rezultāti,
Tomēr šeit vēl nav nopelnu straumes
Kā tad, kad doma jau pietuvojas apgaismībai.

བྱང་ཚུབ་སློན་པའི་སེམས་ལས་ནི། །
འཁོར་ཚོ་འབྲས་བུ་ཆེ་འབྱུང་ཡང་། །
ཇི་ལྟར་འཇུག་པའི་སེམས་བཞིན་དུ། །
བསོད་ནམས་རྒྱན་ཆགས་འབྱུང་བ་མིན། །

1.18.

Tiklīdz kā pa īstam tiek iegūta
Šī doma ar neatgriezenisku nodomu,
Ka vajag pilnībā atbrīvot
Bezgalīgo pasauli dzīvās būtnes;

གང་ནས་བཟུང་སྟེ་སེམས་ཅན་ཁམས། །
མཐའ་ཡས་རབ་ཏུ་དགོལ་བའི་བྱིར། །
མི་ཚྭ་པ་ཡི་སེམས་ཀྱིས་སྟུ། །
སེམས་དེ་ཡང་དག་སྦངས་གྱུར་པ། །

1.19.

No tā brīža, pat miegā ieslīgstot
Vai kļūstot nevērīgam, labo nopelnu spēks
Nepārtraukti un daudzkārtīgi
Rodas un izplatās gluži kā debesu telpa.

དང་ནས་བཟུང་སྟེ་གཉིད་ལོག་གམ། །
བག་མེད་གྱུར་ཀྱང་བསོད་ནམས་ལྷགས། །
རྒྱན་མི་འཆད་པར་དུ་མ་ཞིག། །
ནམ་མཁའ་མཉམ་པར་རབ་ཏུ་འབྱུང་། །

1.20.

Šo, kopā ar attiecīgu pamatojumu,
„Atbildes sūtrā uz Subāhu jautājumu”¹⁶
Lai palīdzētu būtņēm ar sliktu dabu,¹⁷
Stāstīja pats Tathāgata¹⁸ Buddha.

འདི་ནི་འཐད་པ་དང་བཅས་པར། །
ལག་བཟང་གིས་ནི་ལྷན་པ་ལས། །
དམན་མོས་སེམས་ཅན་དོན་གྱི་ཕྱིར། །
དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་ཉིད་ཀྱིས་གསུངས། །

1.21.

„Lai tikai izklīst daudzo būtņu galvassāpes!”
Pat ja vienai šādai domai
Raksturīga labdarības vēlme
Un [no tās] rodas neskaitāmi nopelni;

སེམས་ཅན་རྣམས་ཀྱི་ལྷན་ནང་ཅམ། །
བསལ་ལོ་སྐྱེས་དུ་བསམས་ན་ཡང་། །
ཕན་འདོགས་བསམ་པ་དང་ལྡན་དེ། །
བསོད་ནམས་དཔག་མེད་ལྡན་གྱུར་ན། །

1.22.

Tad vai gan vēl jāpiemin
Vēlme – izkļiedēt ikvienas būtnes
Neskaitāmās nelaimes un vēlme,
Lai katrs iegūst neskaitāmas labās īpašības?

སེམས་ཅན་རེ་རེའི་མི་བདེ་བ། །
དཔག་ཏུ་མེད་པ་བསལ་འདོད་ཅིང་། །
རེ་རེའང་ཡོན་ཏན་དཔག་མེད་དུ། །
བསྐྱབ་པར་འདོད་པ་སྣོས་ཅི་དགོས། །

1.23.

Kuram tēvam vai arī kurai mātei
Gan ir šāda labdarības doma?
Dieviem vai arī svētajiem,
Brahmam¹⁹ vai gan tāda ir?

པའམ་ཡང་ན་མ་ཡང་རུང་། །
སྐུ་ལ་འདི་འདྲའི་ཕན་སེམས་ཡོད། །
སྣ་དང་དྲང་སྲོང་རྣམས་ཀྱང་རུང་། །
ཚངས་པ་ལ་ཡང་འདི་ཡོད་དམ། །

1.24.

Ja šīm pašām būtņēm agrāk
Arī sevis dēļ šāda doma
Pat sapņos neparādījās,
Tad kā lai tā rastos citu dēļ?

སེམས་ཅན་དེ་དང་ཉིད་ལ་སློན། །
རང་གི་དོན་དུ་འདི་འདྲའི་སེམས། །
མི་ལས་དུ་ཡང་འདི་འདི་མིས་ན། །
གཞན་གྱི་དོན་དུ་ག་ལ་སྐྱེ། །

¹⁶ Subāhu – viens no Šākjamuni Buddhas mācekļiem, uzdod skolotājam vienu jautājumu: „Kādas īpašības bodhisattvam ir jāiemanto, lai sekmīgi paveiktu ceļu uz apgaismību?” Atbildi uz šo jautājumu Buddha izklāsta veselās sūtras garumā.

Tibetiešu oriģinālteksts: https://read.84000.co/data/toh70_84000-the-sutra-of-the-question-of-subahu.pdf

¹⁷ Domātas dzīvās būtnes, kuras dēļ zemiskajām tieksmēm pārdzimušas zemākajās sfērās.

¹⁸ Viens no Buddhas epitetiem, burtiski „tā (pats par sevi) aizgājis”.

¹⁹ Visaugstākā pārpasaulīgā būtne hinduismā Indijā.

1.25.

Šāda doma – darīt labu dzīvām būtnēm,
Kura citiem nerodas pat sava labuma dēļ,
Šis prāta dārgakmens īpašais
Ir dzimis [kā] nekad nebijis brīnums.

གཞན་དག་རང་གི་དོན་དུ་ཡང་། །
མི་འབྱུང་སེམས་ཅན་དོན་སེམས་གང་། །
སེམས་ཀྱི་རིན་ཆེན་ལྷན་པར་འདི། །
སྣ་ན་མེད་པའི་སྣང་ཅིག་འབྱུངས། །

1.26.

Šīs vērtīgās domas nopelni,
Kas kļuvuši par ciešanu dziedinošo eliksīru
Un kas ir dzīvo būtņu laimes cēlonis,
Kādā veidā gan rast tiem mēru?

འགོ་བ་ཀུན་གྱི་དགའ་བའི་རྒྱ། །
སེམས་ཅན་སྤྲུལ་བསྐྱེད་ཅིར་གྱུར་པ། །
རིན་ཆེན་སེམས་ཀྱི་བསོད་ནམས་གང་། །
དེ་ལ་ཇི་ལྟར་གཞུགས་གྱིས་ལང་། །

1.27.

Pat ja tikai doma palīdzēt [citiem]
Ir pārāka par ziedojumiem buddhām,
Vai vajag vēl pieminēt centienus –
Darīt labu visām būtnēm bez izņēmuma?

ཕན་པར་བསམས་པ་ཅམ་གྱིས་ཀྱང་། །
སངས་རྒྱས་མཚོད་ལས་ལྷན་འཕགས་ན། །
སེམས་ཅན་མ་ལུས་ཐམས་ཅད་ཀྱི། །
བདེ་དོན་བཅོམ་པ་སྣོས་ཅེ་དགོས། །

1.28.

[Cilvēkiem] ir doma un vēlme novērst ciešanas,
Tomēr viņi tikai paātrina savu ciešanu rašanos.
[Cilvēkiem] ir vēlme pēc laimes, bet ar muļķību
Gluži kā savas laimes ienaidnieki [viņi to] grauž.

སྤྲུལ་བསྐྱེད་འདོར་འདོད་སེམས་ཡོད་ཀྱང་། །
སྤྲུལ་བསྐྱེད་ཉིད་ལ་མངོན་པར་རྒྱུག། །
བདེ་བ་འདོད་ཀྱང་གཉི་སྤྲུལ་པས། །
རང་གི་བདེ་བ་དག་ལྟར་འཛོམས། །

1.29.

Tiem, kam pietrūkst laimes,
Bet kam ir ļoti daudz ciešanu,
Tiek sniegta visa veida laime
Un pārcirstas itin visas ciešanas,

གང་ཞིག་བདེ་བས་ཕོངས་པ་དང་། །
སྤྲུལ་བསྐྱེད་མང་ལྷན་དེ་དག་ལ། །
བདེ་བ་ཀུན་གྱིས་ཚོམ་པ་དང་། །
སྤྲུལ་བསྐྱེད་ཐམས་ཅད་གཅོད་བྱེད་ཅིང་། །

1.30.

Pat arī tiek kļiedēti maldi.
Kur ir tamlīdzīgs tikums?
Kur vēl ir šādi labi draugi?
Kur vēl ir šādi nopelni?

གཉི་སྤྲུལ་ཀྱང་ནི་སེལ་བྱེད་པ། །
དེ་དང་དགོ་མཚུངས་ག་ལ་ཡོད། །
དེ་འདྲའི་བཞེས་ཀྱང་ག་ལ་ཡོད། །
བསོད་ནམས་དེ་འདྲ་འང་ག་ལ་ཡོད། །

1.31.

Pat tos, kuri atlīdzina palīdzību,
Arī dažkārt mēdz slavināt,
Tad vai gan vēl jāpiemin bodhisattvas,
Kuri dara labu bez pamudinājuma?

ཕན་བཏགས་ལན་ཚེན་གང་ཡིན་པ།
དེ་ཡང་རེ་ཞིག་བསྐྱབས་འོས་ན།
མ་བཅོལ་ལེགས་པར་བྱེད་པ་ཡི།
བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའ་སྣོས་ཅི་དགོས།

Šeit turpinās deviņu zilbju rindu ritms

1.32.

Tos, kuri nodrošina ikdienas maltīti nedaudzām būtnēm,
Kuri kādā brīdī noziedo tikai ēdienu un
Ar nicinājumu pabaro [kādu] uz pusi dienas,
Cilvēki uzteic kā krietnu darbu veicējus.
འགོ་བ་ལྷུང་བྱད་ནར་མའི་བས་སྦྱར་བ།
སྐད་ཅིག་བས་ཅམ་སྦྱིན་པར་བྱེད་པ་དང་།
བརྟམ་བཅས་ཉིན་བྱེད་འགྲངས་པར་བྱེད་པ་ཡང་།
དག་བ་བྱེད་པ་ཡིན་ཞེས་སྐྱེ་བོས་བཀུར།

1.33.

Tos, kuri ilglaičīgi dzīvajām būtnēm sniedz
Svētlaimē aizgājušo visaugstāko laimi,²⁰
Pastāvīgi piepildot visas [cilvēku] prātos esošās vēlmes,
Vai gan [viņus]²¹ var pieminēt līdzīgā veidā?
སེམས་ཅན་གྲངས་མཐའ་ཡས་ལ་དུས་རིང་དུ།
བདེ་བར་གཤེགས་ཀྱི་བདེ་བ་སླ་ན་མེད།
ཡིད་ལ་བསམ་པ་མཐའ་དག་ཚོགས་བྱེད་པ།
ཏག་ཏུ་སྦྱིན་པ་ལྷ་ཞིག་སྣོས་ཅི་དགོས།

1.34.

Par šādiem labdariem – devīgajiem buddhu dēliem
Ja kāds perina ļaunas domas,
Tad tik daudz ēras²², cik reižu radušās ļaunās domas,
Ellē paliks viņi – tā teica Buddha.
གང་ཞིག་དེ་འདྲའི་རྒྱལ་སྐྱེན་བདག་ལ།
གལ་ཏེ་ངན་སེམས་སྦྱེད་པར་བྱེད་པར་དེ།
ངན་སེམས་བསྦྱེད་པའི་གྲངས་བཞིན་བསྐྱལ་པར་ནི།
དམྱལ་བར་གནས་པར་འགྱུར་ཞེས་བྱུབ་པས་གསུངས།

²⁰ Šeit izmantota vārdu spēle: „laimē jeb svētlaimē aizgājušie” ir epitets buddhām, un tiek uzskatīts, ka viņi ir atbrīvojušies no visām ciešanām un sasnieguši pilnīgu un mūžīgu svētlaimi, par ko nav nekas augstāks. Līdz ar to frāzi var tulkot arī šādi: „buddhu visaugstāko laimi”.

²¹ Šeit domāti bodhisattvas, kuriem piemīt apskaidrības doma un kuri atgriežas pasaulē, lai glābtu visas dzīvās būtnes.

²² Šeit „ēra” attiecas uz nenoteiktu, ilgu laika periodu, sanskr.*kalpa*.

1.35.

Bet ja kāds raisīs prātā šķīstas [domas],²³

Tad to augļi attīstīsies vēl jo vairāk,²⁴

Jo attiecībā uz buddhu dēliem, pat ar lielu spēku

Nevar radīt ļaunu, kamēr tikumi dabiski plaukst.

འོན་ཏེ་གང་ཞིག་ཡིད་རབ་དང་བྱེད་ན། །

དེ་ཡི་འབྲས་བུ་དེ་བས་སྣག་བར་འཕེལ། །

རྒྱལ་སྲས་རྣམས་ལ་དོ་གལ་ཆེན་པོས་ཀྱང་། །

སྤྲིག་པ་མི་འབྱུང་དགེ་བ་ངང་གིས་འཕེལ། །

1.36.

Kurā ir radies [apgaismes] domas svētais dārgakmens,

Tā²⁵ auguma priekšā es godbijīgi klanos.

Pat radot tam kaitējumu, veidojas saikne ar laimi,

Šai laimes dzimšanas vietā es pieņemu patvērumu.

གང་ལ་སེམས་ཀྱི་དམ་པ་རིན་ཆེན་དེ། །

སྦྱེས་པ་དེ་ཡི་སྐུ་ལ་ཕྱག་འཚལ་ཞིང་། །

གང་ལ་གཞོན་པ་བྱས་ཀྱང་བདེ་འབྲེལ་བ། །

བདེ་བའི་འབྱུང་གནས་དེ་ལ་སྐྱབས་སུ་མཆོ། །

„Ievads bodhisattvu praksē: 1.nodaļa.Skaidrojums par apgaismības domas labumu”

བྱང་ཆུབ་སེམས་དཔའི་སྦྱོང་བ་ལ་འཇུག་པ་ལས། བྱང་ཆུབ་སེམས་ཀྱི་པན་ཡོན་བཤད་པ་ཞེས་བྱ་བ་སྟེ་ལེན་དང་པོ། །

(pirmās daļas beigās)

2.NODAĻA. Ļauno darbu nožēlošana

སྤྲིག་པ་བཤགས་པའི་ལེན་སྟེ་གཉིས་པའོ། །

2.1.

Tāpēc, lai uzturētu šo vērtīgo domu,

Es pielūdzu²⁶ tathāgatas un cēlo mācību –

Vispārāko retumu bez sārņiem,

Un buddhu dēlus – tikumu okeānus vislabākajā veidā.

རིན་ཆེན་སེམས་དེ་གཟུང་བར་བྱ་བའི་ཕྱིར། །

དེ་བཞིན་གཤེགས་པ་རྣམས་དང་དམ་པའི་ཚོས། །

དཀོན་མཆོག་དྲི་མ་མེད་དང་སངས་རྒྱས་སྲས། །

ཡོན་ཏན་རྒྱ་མཚོ་རྣམས་ལ་ལེགས་པར་མཚོད། །

²³ Burtiski: „ja kāds padarīs prātu šķīstītu”.

²⁴ Salīdzinājums ar iepriekšējā pantā minēto ļauno domu augļiem (sekām). Labo domu spēks ir lielāks nekā ļauno.

²⁵ Šeit un iepriekš iet runa par bodhisattvām. Bet, tā kā tibetiešu valodā lietvārdiem un personvārdiem bieži vien neizšķir skaitli un dzimti, tad tulkojumā pieņemta izdevīgākā un latviski piemērotākā skaitļa forma (iepriekš – daudzskaitlis, šeit – vienskaitlis).

²⁶ Vārds „pielūgt” čod (mchod) tibetiešu valodā norāda arī uz ziedojumu veikšanu, kā tas redzams tālākajā tekstā.

2.2.

[Ziedoju] puķes un augļus, cik vien daudz to ir,
 Medicīniskos augus, kāda veida vien ir,
 Visus pasaules dārgumus, cik vien to ir,
 Un dzidro, prātu gandarošo ūdeni, cik vien tā ir;
 མེ་རྟོག་འབྲས་བུ་ཇི་སྟེང་ཡོད་པ་དང་། །
 ལྷན་གྱི་རྣམ་པ་གང་ཞིག་ཡོད་པ་དང་། །
 འཇིག་རྟེན་རིན་ཆེན་ཇི་སྟེང་ཡོད་པ་དང་། །
 ལྷ་གཙང་ཡིད་དུ་འོང་བ་ཅི་ཡོད་དང་། །

2.3.

Tādā pat veidā arī dārgumu kalnus un
 Attālu vietu mežu audzes, kas retrītā iepriecina,
 Bagāti greznotas ar ziediem un kupliem kokiem,
 Kuru leknie augļi zaros lejup slīgst;
 རིན་ཆེན་རི་བོ་དང་ནི་དེ་བཞིན་དུ། །
 རྣགས་ཚལ་ས་ཕྱོགས་དབེན་ཞིང་ཉམས་དགའ་དང་། །
 ལྷོན་ཤིང་མེ་རྟོག་རྒྱན་སྤྲུལ་སྤྲུང་པ་དང་། །
 ཤིང་གང་འབྲས་བུ་བཟང་ཡལ་ག་དུད་པ་དང་། །

2.4.

Arī vēl dievu un citu valstību smaržas,
 Vīrakus, vēlmes piepildošās vīģes un dārgumu kokus,
 Tāda veida ražu, kas ienākas bez aršanas un sējas,
 Kā arī visas citas apbrīnas vērtas, skaistas lietas;
 ལྷ་སོགས་འཇིག་རྟེན་ན་ཡང་བྲི་དང་ནི། །
 ལྷོས་དང་དཔག་བསམ་ཤིང་དང་རིན་ཆེན་ཤིང་། །
 མ་ཚོས་འབྲུངས་པའི་ལོ་རྟོག་རྣམ་པ་དང་། །
 གཤམ་ཡང་མཚོད་པར་འོས་པའི་རྒྱན་རྣམས་ནི། །

2.5.

Ezerus un dīķus, rotātus ar lotosa ziediem
 Un meža zosu ļoti skanīgajām, tīksmajām balsīm,
 Milzīgi plašo debess sfēru robežās [esošo]
 Daudzējādo visumu, kas mūžu mūžos bez īpašnieka;
 མཚོ་དང་རྫིང་བུ་བརྒྱས་བརྒྱན་པ་དག །
 དང་པ་ཤིན་ཏུ་སྒྲང་སྒྲན་ཡིད་འོང་ལྡན། །
 རྣམ་མཁའ་རབ་འབྲུམས་ཁམས་ཀྱི་མཐས་གཏུགས་ན། །
 ཡོངས་སུ་གཟུང་བ་མེད་པ་དེ་དག་ཀུན། །

2.6.

Kad es, ar prātu uztvēris, buddhām – dižajām būtnēm un
Viņu dēliem [šo visu] vislabākajā veidā ziedoju,
Tad, cēlie pielūgsmes cienīgie, ar žēlastību pieņemiet
Šīs manas [veltes] un domājiet par mani ar līdzcietību.

སློལ་ཡིས་སྤངས་ནས་སྤྱོད་པ་སྤྱོད་ཀྱི་མཚོགས། །
སྲས་དང་བཅས་པ་རྣམས་ལ་ལེགས་འབྲུལ་ན། །
ཡོན་གནས་དམ་པ་སྤྲུགས་རྗེ་ཆེ་རྣམས་ཀྱིས། །
བདག་ལ་བཙེར་དགོངས་བདག་གི་འདི་དག་བཞེས། །

2.7.

Man nav nopelnu, un bez šīs pateicības
Man nav itin nekādu citu ziedojamu dārgumu.

Tādēļ aizstāvi, kas domā par citu labumu,
Pieņem to man par labu pats ar savu spēku!
བདག་ནི་བསོད་ནམས་མི་ལྡན་བཤེན་ཆེན་ཏེ། །
མཚོད་པའི་ལོར་གཞན་བདག་ལ་ཅང་མ་མཆིས། །
དེས་ན་གཞན་དོན་དགོངས་པའི་མགོན་གྱིས་འདི། །
བདག་གི་དོན་སྤང་ཉིད་ཀྱི་མཚུས་བཞེས་ཤིག། །

2.8.

Uzvarētājiem un viņu dēliem²⁷
Es vienmēr ziedoju²⁸ visu savu ķermeni.
Dižās būtnes, pieņemiet mani pilnībā!
Es ar godbijību kļūstu Jūsu kalps.

རྒྱལ་དང་དེ་སྲས་རྣམས་ལ་བདག་གིས་ནི། །
བདག་གི་ལུས་ཀྱི་གཏན་དུ་དབྲུལ་བར་བསྐྱེ། །
སེམས་དཔའ་མཚོགས་རྣམས་བདག་ནི་ཡོངས་བཞེས་ཤིག། །
གྲུས་པས་བྱེད་ཀྱི་འབངས་སུ་མཆི་བར་བསྐྱེ། །

²⁷ Domāti buddhas un bodhisattvas. Par Buddhu ir teikts, ka viņš uzvarēja četrus dēmonus (savas emocijas), kas viņu kārdināja meditācijas laikā.

²⁸ Šeit un tālāk tekstā izteicējos, kas saistīti ar ziedojumiem, tibetiešu valodā izmantota nākotnes forma. Tomēr (saskaņojot ar citiem tulkojumiem), kā arī konsekvences un labskanības dēļ latviešu valodā ir dota tagadnes forma. Nākotne tibetiešu valodā norāda ne tikai uz to, ka persona drīz kaut ko darīs, bet arī uz to, ka cilvēks vēlas kaut ko darīt vai ka ir iekšēja nepieciešamība kaut ko darīt, piemēram, „es vēlos ziedot, man vajag veikt ziedojumu”.

2.9.

Ja Jūs mani pilnībā pasargāsiet,
Šai pasaulē es bez bailēm palīdzēšu citiem.
Aizgājis prom no visām agrākajām nekrietnībām,
Es turpmāk nākotnē vairs citas nedarīšu.

བདག་ནི་བྱིས་ཡོངས་སུ་བཟུང་བས་ན། །
མིང་ན་མི་འཇིགས་སེམས་ཅན་པར་བགྱིད། །
སྣོན་གྱི་སྲིག་ལས་ཡང་དག་འདུང་བགྱིད་ཅིང་། །
སྲིག་པ་གཞན་ཡང་སླན་ཆད་མི་བགྱིད་དོ། །

2.10.

Ir pirts māja ar visjaukākajām smaržām
Ar kristāliem izklātu grīdu, tīru un spožu,
Ar burvīgiem pīlāriem, dārgakmeņos zaigojošiem,
Un baldahīniem, kas greznoti mirdzošām pērlēm.

ལྷུས་གྱི་ཁང་པ་ཤིན་ཏུ་དྲི་ཞིས་པ། །
ཤེལ་གྱི་ས་གཞི་གསལ་ཞིང་འཚོར་བ་བསྟར། །
རིན་ཆེན་འབར་བའི་ཀ་བ་ཡིད་འོང་ལྷན། །
ལྷ་ཏིག་འོད་ཆགས་སྤོ་རེ་བྲེས་པ་དེར། །

2.11.

Smaržūdenī, kas no daudzām dārgumu vāzēm
Patīkami un jauki plūst pārpārēm,
Ar daudzām dziesmām mūzikas pavadījumā
Tathāgatas un viņu dēlus lūdzu pieņemt peldi.

དེ་བཞིན་གཤེགས་དང་དེ་ཡི་སྲས་རྣམས་ལ། །
རིན་ཆེན་བྱམ་པ་མང་པོ་སྣོན་གྱི་ཚུ། །
ཡིད་འོང་ལེགས་པར་བཀའ་བ་སྐྱུ་དང་ནི། །
རོལ་མོར་བཅས་པ་དུ་མས་སྐྱུ་བྱུས་གསོལ། །

2.12.

Tirā, ne ar ko nesalīdzināmā drānā, labi iesmaržinot,
Es ietinu un nosusinu viņu ķermeņus.
Un tad vislabākos apakštērpus, krāsaini izrotātus
Un saldi aromātiskus es viņiem piedāvāju.

དེ་དག་སྐྱུ་ལ་མཚུངས་པ་མེད་པའི་གོས། །
གཙང་ལ་དྲི་རབ་བསྣོན་པས་སྐྱུ་ཕྱིའོ། །
དེ་ནས་དེ་ལ་ཁ་དོག་ལེགས་བསྐྱུར་བའི། །
ན་བཟུང་ཤིན་ཏུ་དྲི་ཞིས་དམ་པ་འབྲུལ། །

2.13.

Ar labām virsdrānām, vieglumā visvisādi maigām

Un simtsimtiem krāšņiem musturiem

Samantabhadru,²⁹ Maṇḍžušrī³⁰,

Lokēšvaru³¹ un citus³² es izdaiļoju.

གོས་བཟང་སྒྲུབ་ལ་འཇམ་པ་སྣ་ཚོགས་དང་། །

རྒྱན་མཚོག་བརྒྱ་སྒྲུབ་དེ་དང་དེ་དག་གིས། །

འཕགས་པ་ཀུན་ཏུ་བཟང་དང་འཇམ་དབྱངས་དང་། །

འཇིག་རྟེན་དབང་ཕྱུག་སོགས་ལའང་བརྒྱན་པར་བགྱི། །

2.14.

Ar izcilām smaržām, kuru aromāts spēcīgi plūst

Trīs tūkstošu pasaulu pasaulēs, es iesvaudu

Visvareno buddhu³³ ķermeņus, kas gaismas staros

Mirdz gluži kā spodrināts tīrradņa zelts.

སྣོད་གསུམ་ཀུན་ཏུ་དྲི་ངད་ལྡང་བ་ཡི། །

དྲི་མཚོག་རྣམས་ཀྱིས་སྐབ་དབང་ཀུན་གྱི་སྐྱུ། །

གསེར་སྐྱངས་བཙོ་མ་བྱི་དོར་བྱས་པ་ལྟར། །

འོད་ཚགས་འབར་བ་དེ་དག་བྱུགས་པར་བགྱི། །

2.15.

Es apveltu buddhas, pielūgsmes cienīgos,

Ar apburošām puķēm: koraļļu koka ziediem,

Baltiem un ziliem lotosiem,³⁴ kas visi jauki smaržo,

Kā arī ar brīnišķīgi pušķotām virteņu krellēm.

སྐབ་དབང་མཚོད་ནས་མཚོག་ལ་ཡིད་འོང་བའི། །

མེ་དོག་མཚུར་³⁵དང་བརྒྱ་དང་། །

ལྷུ་སྐལ་ལ་སོགས་དྲི་ཞིམ་ཐམས་ཅད་དང་། །

ཕྲང་བ་སྐལ་ལེགས་ཡིད་འོང་རྣམས་ཀྱིས་མཚོད། །

²⁹ Samantabhadra ir visu buddhu tikumu iemiesojums, meditācijas un prakses bodhisattva. Burtiski no tib.val. – „Cēlais, visur labais”.

³⁰ Maṇḍžušrī ir gudrības bodhisattva, burtiski no tib.val. – „Maigā balss”.

³¹ Lokēšvara ir žēlsirdības Bodhisattvas Avalokitēšvaras viens no pseidonīmiem, burtiski no tib.val. un no sanskr. – „Pasaules valdnieks”.

³² Mahājānas budismā labi pazīstama ir četru galveno bodhisattvu grupa, kurā parasti tiek ietverti tekstā minētie trīs, kā arī vēl ceturtais, piemēram, Maitreja vai Kṣitigarbha.

³³ Šeit un nākamajā pantā izmantots epitets „spējīgie valdnieki” (tib. *thub dbangs*).

³⁴ Ziedu nosaukumi transkribēti no sanskrita: *mandāra, padma, utpala*.

³⁵ Precīzāk: མཚུར་

2.16.

Vislabāko vīraku aromātu mākoņu gubas,
Kas izplata valdzinošu smaržu, [es] tiem dāvāju.
Dievišķīgas maltītes ar dažnedažādiem
Ēdieniem un dzērieniem arī tiem piedāvāju.

སྣེས་མཚོག་ཡིད་འཕྲོག་དྲི་ངད་བྱུང་བ་ཡི། །
བདུག་པའི་སྣོན་ཚོགས་རྣམས་ཀྱང་དེ་ལ་དབུལ། །
ཞལ་བཟུང་བཟུང་བཟུང་སྣ་ཚོགས་བཅས་པ་ཡི། །
སྣ་བཤོས་རྣམས་ཀྱང་དེ་ལ་དབུལ་བར་བསྒྲི། །

2.17.

Arī zelta lotosiem un dārgakmeņiem
Rotātus gaismekļus glītās rindās es ziedoju.
Uz notīrītās zemes, svaidītas ar vīrakiem,
Es kaisu brīnišķas smalcinātas puķes.

གསེར་གྱི་པར་ཚར་དུ་དངར་བ་ཡི། །
རིན་ཆེན་སྣོན་མེ་རྣམས་ཀྱང་དབུལ་བར་བསྒྲི། །
ས་གཞི་བསྟར་བ་སྣོན་གྱིས་བྱུགས་པ་དེར། །
མེ་ཏོག་ཡིད་འོང་སེལ་མ་དབྱུང་བར་བསྒྲི། །

2.18.

Tiem, kam žēlsirdība dabā, vēl sniegšu milzu pilis,
Kur skan prātam tīkamas slavas dziesmas
Kur izkārti pārļu un dārgakmeņu dekori krāšņumā zaigo,
Un kuras izdaiļo bezgalīgo debesu telpu.

གཞལ་མེད་མོ་བྱང་བསྟོད་དབྱངས་ཡིད་འོང་ལྷན། །
ལྷ་ཏིག་རིན་ཆེན་རྒྱན་འཕྲང་མཛེས་འབར་བ། །
དབག་ཡས་ནམ་མཁའི་རྒྱན་གྱི་དེ་དག་ཀྱང། །
ལྷགས་རྗེའི་རང་བཞིན་ཅན་ལ་དབུལ་བར་བསྒྲི། །

2.19.

Skaistus briljantu saulesargus ar zelta rokturiem,
Pievilcīgos veidos visapkārt rotātām malām un
Izcilu formu, kas tīkama skatam, es paceļu un
Vienmēr ziedoju visvarenajiem buddhām.

རིན་ཆེན་གདུགས་མཛེས་གསེར་གྱི་ཡུ་བ་ཅན། །
འོར་ཡུག་རྒྱན་གྱི་རྣམ་པ་ཡིད་འོང་བརྒྱན། །
དབྱིབས་ལེགས་བཟླ་ན་སྐྱུག་པ་བསྐྱེང་བ་ཡང། །
ཏྲག་ཏུ་བྱུང་དབང་རྣམས་ལ་དབུལ་བར་བསྒྲི། །

Šeit sākas septiņu zilbju rindu ritms.

2.20.

Pēc tam šie un arī daudzi citi ziedojumi
Mūzikas un skanīgu dziesmu pavadījumā,
Ikkatrs lai pārvēršas par mākonīti,
Kas nomierinātu domājošo būtņu ciešanas.³⁶

དེ་ལས་གཞན་ཡང་མཚོད་པའི་ཚོགས། །
རོལ་མོ་དབྱངས་སྒྲན་ཡིད་འོང་ལྡན། །
སེམས་ཅན་སྐྱུ་བསྐལ་སེམ་བྱེད་པའི། །
སྤྱིན་རྒྱལས་སོ་སོར་གནས་གྱུར་ཅིག། །

2.21.

Pār visiem cēlās mācības dārgumiem,³⁷
Stūpām un svēto tēliem
Dārgakmeņu un ziedu lietus
Lai nepārtraukti lejup krīt.

དམ་ཚོས་དཀོན་མཚོག་ཐམས་ཅད་དང་། །
མཚོད་ཉེན་རྒྱལས་དང་སྐྱ་གཟུགས་ལ། །
རིན་ཆེན་མེ་ཉོག་ལ་སོགས་ཆར། །
རྒྱན་མི་འཆད་པར་འབབ་པར་ཤོག། །

2.22.

Līdzīgi kā Maṇḍžughoša³⁸ un citi bodhisattvas
Ziedo uzvarētājiem – buddhām,
Tāpat arī es pielūdzu aizstāvjus – tathāgatas³⁹
Un viņu dēlus – bodhisattvas.

ཇི་ལྟར་འཇམ་དབྱངས་ལ་སོགས་པས། །
རྒྱལ་བ་རྒྱལས་ལ་མཚོད་མཛད་པ། །
དེ་བཞིན་བདག་གིས་དེ་བཞིན་གཤེགས། །
མགོན་པོ་སྲས་དང་བཅས་རྒྱལས་མཚོད། །

2.23.

Šos tikumu okeānus⁴⁰ es cildinu
Ar daudzveidīgu slavas dziesmu jūru.
Lai skanīgu himnu mākoņi ap viņiem
Visādā ziņā un it visur rodas!

ཡོན་ཏན་རྒྱ་མཚོ་རྒྱལས་ལ་བདག། །
བསྟོད་དབྱངས་ཡན་ལག་རྒྱ་མཚོས་བསྟོད། །
བསྟོད་དབྱངས་སྒྲན་སྤྱིན་དེ་དག་ལ། །
ངས་པར་ཀུན་ཏུ་འབྱུང་གྱུར་ཅིག། །

³⁶ Budismā pasaulīgās ciešanas tiek salīdzinātas ar karstumu (liesmām), kas, iespējams, saistās ar Indijas karsto klimatu. Savukārt, lietus mākoņi tiek uzskatīti par veldzējošiem un patīkamiem.

³⁷ Trīs galvenie dārgumi budismā ir – buddha (kā skolotājs), dharma (budisma mācība) un sangha (mūku kopiena).

³⁸ Bodhisattvas Maṇḍžušrī viena no izpausmes formām.

³⁹ Šie abi ir epitēti, kuri apzīmē buddhas.

⁴⁰ Buddhu un bodhisattvu epitēts.

2.24.

Visiem trīs laikos⁴¹ aizgājušajiem⁴² buddhām,
Mācībai un dižajai mūku kopienai,
Tik daudz reižu, cik uz zemes ir putekļi,
Godbijīgi noliecot ķermeni, es klanos.

དུས་གསུམ་གཤེགས་པའི་སངས་རྒྱས་ཀྱི།
ཚོས་དང་ཚོགས་ཀྱི་མཚོག་བཅས་ལ།
ཞིང་རྒྱལ་ཀྱི་གྲངས་སྟེང་གི།
ལུས་བརྟུང་བས་ནི་བདག་ཕྱག་འཚལ།

2.25.

Apgaismības domas krātuvēm⁴³ un
Svētajām pagodām es klanos,
Klosteru vadītājiem kā arī skolotājiem
Un dižajiem morāles praktizētājiem.

བྱང་ཚུབ་སེམས་ཀྱི་གཞི་རྒྱུ་ལ་དང་།
མཚོན་ཉེན་རྒྱུ་ལ་བདག་ཕྱག་འཚལ།
མཁན་པོ་དེ་བཞིན་སློབ་དཔོན་དང་།
བརྟུལ་ལྷགས་མཚོག་ལ་ཕྱག་འཚལ་ལོ།

2.26.

Līdz patveršos pie apgaismotās sirds,
Es ņemu patvērumu pie buddhām,
Kā arī pie budisma mācības
Un daudzajiem bodhisattvām.

བྱང་ཚུབ་སྟེང་པོར་མཚིས་ཀྱི་བར།
སངས་རྒྱས་རྒྱུ་ལ་སྐྱབས་སུ་མཚི།
ཚོས་དང་བྱང་ཚུབ་སེམས་དབའ་ཡི།
ཚོགས་ལའང་དེ་བཞིན་སྐྱབས་སུ་མཚི།

2.27.

Itin visos virzienos mītošajiem
Pilnīgajiem buddhām un bodhisattvām,
Apveltītiem ar lielu žēlsirdību,
Saliekot kopā plaukstas, [es] lūdzu.

ཕྱོགས་རྒྱུ་ལ་ཀྱུ་ན་བཞུགས་པ་ཡི།
རྫོགས་སངས་རྒྱས་དང་བྱང་ཚུབ་སེམས།
ཕྱགས་རྗེ་ཚེན་པོ་མངའ་རྒྱུ་ལ།
ཐལ་མོ་སྐྱར་ཏེ་གསོལ་བ་ནི།

2.28.

Kopš bezgalības riņķojot samsārā,
Šajā dzīvē vai arī citās
Savus neapzināti darītos ļaunumus
Kā arī tos, ko pats esmu izraisījis,

ཐོག་མ་མེད་ལྡན་འཁོར་བ་ནས།
ཚོས་རབས་འདིའམ་གཞན་དག་ཏུ།
བདག་གིས་མ་འཚལ་སྲིག་བགྱིས་པའམ།
བགྱིད་དུ་སྐྱུལ་བ་ཉིད་དང་ནི།

⁴¹ Tagadnes, pagātnes un nākotnes buddhas.

⁴² Vārds „Aizgājušais” saistās ar buddhas raksturojumu – tāds, kas iet un nāk pats par sevi, kas ir neatkarīgs un seko tikai savai mācībai un savai būtībai.

⁴³ Domātas vietas, kur tiek attīstīta un radīta apgaismības doma.

2.29.

Tās nekrietnības, ko, tumsonībā sapinies,
Pats sev par nastu pēcāk veicu jautrā prātā,
Kā pārkāpumus es ieraudzīju, un tāpēc
Ar apņēmīgām domām aizstāvjiem atzīstu.

གཏི་སྤྱི་ལྷུ་ལ་པས་བདག་ལོན་ཏེ།
རྗེས་སུ་ཡི་རང་གང་བགྱིས་པ།
ལོངས་པ་དེ་ནི་མཐོང་བགྱིས་ནས།
བསམ་པ་ཐག་པས་མགོན་ལ་བཤགས།

2.30.

Attiecībā uz Trim Dārgumiem,⁴⁴
Tēvu, māti vai citiem austākstāvošajiem
Kaislību apmāts ar ķermeni, runu vai garu⁴⁵
Tik daudz kaitējumus esmu veicis.

བདག་གིས་དཀོན་མཆོག་གསུམ་དང་ནི།
པ་མའམ་སླ་མ་གཞན་དག་ལ།
ཉོན་མོངས་སློན་ནས་ལྷས་ངག་དང་།
ཡིད་གྱིས་གཞོན་བགྱིས་གང་ལགས་པ།

2.31.

Daudzo noziegumu dēļ es – nelietis
Esmu vainu pārņēmts, bet, lai kādi
Šaušalīgi ļaunumi nebūtu sadarīti,
Es ceļvežiem⁴⁶ tajos visos atzīstos.

ཉེས་པ་དུ་མས་སློན་ཆགས་པའི།
སྲིག་ཅན་བདག་གིས་སྲིག་པ་གང་།
ཤིན་ཏུ་མི་བཟད་བགྱིས་པ་དེ།
ཐམས་ཅད་འདྲེན་པ་རྣམས་ལ་བཤགས།

2.32.

Vēl pirms ļaunums ir attīrīts,
Es nebūtībā aiziet varu.⁴⁷
[Tāpēc] cik vien iespējams ātrā veidā
No tiem patiesi atbrīvojot, glābiet, lūdzu!

བདག་ནི་སྲིག་པ་མ་བྱང་བར།
སློན་དུ་འགྲུམ་པར་འགྱུར་དུ་མཆི།
རི་ལྗར་འདི་ལས་ངེས་ཐར་བར།
ལྷུར་བའི་ཚུལ་གྱིས་བསྐྱབ་དུ་གསོལ།

2.33.

Prāts nevar paļauties uz nāves valdnieku,
Jo tas nekavējas pie paveiktā vai nepaveiktā.
Un slimiem, tāpat kā arī veseliem
Dzīvē viss ātri mainās, nav uz ko balstīties.

ཡིད་བརྟན་མི་རུང་འཆི་བདག་འདི།
བྱས་དང་མ་བྱས་མི་སྲོད་པས།
ན་དང་མི་ན་ཀུན་གྱིས་ཀྱང་།
སློབ་ཚེ་ལ་ཡིད་མི་བརྟན།

⁴⁴ Skat.2.21.

⁴⁵ Fiziskā veidā, ar runām vai domās.

⁴⁶ Buddhām un bodhisattvām (garīgajiem skolotājiem, pielūgsmes objektiem).

⁴⁷ Budismā pastāv ticība, ka ļaunie darbi (*sansk.* karma) iespaido arī nākamās dzīves, tāpēc tos būtu ieteicams vērst par labu jau šajā dzīvē, pirms aiziešanas no laicīgās pasaules.

2.34.

Visu pametot [būs] jāaiziet,
Bet es to neapzinājos un
Gan draugu, gan nedraugu dēļ
Darīju dažāda veida ļaunumus.

ཐམས་ཅད་ཐོར་ཏེ་ཆ་དགོས་པར། །
བདག་གིས་དེ་ལྟར་མ་ཤེས་པས། །
མཛེང་དང་མི་མཛེང་དོན་གྱི་ཕྱིར། །
ཐྱིག་པ་རྣམ་པ་སྣ་ཚོགས་བྱས། །

2.35.

Nedraugu tad vairāk nebūs,
Draugi kļūs par nebūtību,
Es pats tad arī nebūšu vairs,
Un tāpat viss kļūs par neesamību.

མི་མཛེང་རྣམས་ཀྱང་མེད་འགྱུར་ཞིང་། །
མཛེང་བ་རྣམས་ཀྱང་མེད་པར་འགྱུར། །
བདག་ཀྱང་མེད་པར་འགྱུར་བ་སྟེ། །
དེ་བཞིན་ཐམས་ཅད་མེད་པར་འགྱུར། །

2.36.

Gluži kā sapņa pieredze
Jebkādas lietas, kas baudītas tiek,
Ikkatra par atmiņu tēlu kļūs,
Un visa pagājība neredzama būs.

མི་ལམ་ཉམས་སུ་སྐྱོང་བ་བཞིན། །
དངོས་པོ་གང་དང་གང་སྦྱང་བ། །
དེ་དེ་དྲན་པའི་ཡུལ་དུ་འགྱུར། །
འདས་པ་ཐམས་ཅད་མཛོང་མི་འགྱུར། །

2.37.

Šīs pašas mirklīgās dzīves laikā
Draugi un nedraugi daudzi ir aizgājuši,
Bet viņu dēļ paveiktais ļaunums
Lai cik neciešams, stāv man priekšā.

དེ་ཞིག་གསོན་ཚེ་འདི་ཉིད་ལའང་། །
མཛེང་དང་མི་མཛེང་དུ་མ་འདས། །
དེ་དག་དོན་དུ་བྱས་པའི་ཐྱིག། །
མི་བཟང་གང་ཡིན་མཁུན་ན་གནས། །

2.38.

Tieši tāpat es mirklīgs esmu,
Bet to es nebiju sapratis, un
Maldu, atkarības un naida⁴⁸ dēļ
Paveicu dažāda veida ļaunumus.

དེ་ལྟར་བདག་ནི་སྐྱོ་བར་ཞེས། །
བདག་གིས་ཉོགས་པར་མ་སྐྱུར་པས། །
གཏི་མུག་ཆགས་དང་ཞེ་སྤང་གིས། །
ཐྱིག་པ་རྣམ་པ་དུ་མ་བྱས། །

⁴⁸ Trīs vislielākie ļaunumi, t.s. „trīs indes”, kas uztur pārdzimšanu ciešanu pasaulē.

2.39.

Ne dienai, ne naktij neuzkavējoties,
Šī dzīve vienmēr saīsināsies,
Un nekādā gadījumā nepaildzināsies.
Tad kā gan lai tādi kā es nenomirtu?

ཉིན་མཚན་སྔོན་པ་ཡོང་མེད་པར། །
ཚོ་འདི་རྟག་ཏུ་གོད་འགྱུར་ཞིང་། །
སློན་པ་གུད་ནས་འོང་མེད་ན། །
བདག་ལྷ་འཆི་བར་ཅིས་མི་འགྱུར། །

2.40.

Kad es būšu uz nāves gultas,
Visi draugi un radi stāvēs visapkārt,
Tomēr dzīvības pārtraukšanas jūtas
Es piedzīvošu vienīgi pats.

བདག་ནི་མལ་ན་འདུག་བཞིན་དུ། །
གཞེན་བཤེས་ཀུན་གྱིས་མཐའ་བསྐྱོར་གུང་། །
སློག་འཆད་པ་ཡི་ཚོར་དག། །
བདག་ཉིད་གཅིག་ལུས་སྦྱང་བར་འགྱུར། །

2.41.

Kad nāves kunga sūtnis tvers,
Ko gan dos radi, ko palīdzēs draugs?
Tai brīdī viens vienīgs labs darbs glābtu,
Bet es pat to neesmu pilnīgi izlolojis.

གཤམ་རྗེའི་ཕོ་ཉམ་ཟེན་པ་ལ། །
གཞེན་གྱིས་ཅི་ཕན་བཤེས་ཅི་ཕན། །
དེ་ཚོ་བསོད་ནམས་གཅིག་སྐྱབས་ན། །
དེ་ཡང་བདག་གིས་མ་བསྐྱེན་ཏོ། །

2.42.

Ak, aizstāvi, nevērīgs es biju
Neapzinādamies šādas briesmas.
Šīs nepastāvīgās dzīves dēļ
Daudz ļauna līdz galam es izdarīju.

མགོན་པོ་བག་མེད་བདག་གིས་མི། །
འཇིགས་པ་འདི་འདྲ་མ་འཚལ་ནས། །
མི་རྟག་ཚོ་འདིའི་ཚེད་དག་ཏུ། །
སློག་པ་མང་པོ་ཉེ་བར་བསྐྱབས། །

2.43.

Ja kādu vīru šodien ved uz vietu,
Kur cirtīs viņa locekļus, tas arī top pārbijies:
Mute sausa, acis izvalbītas un arī citādi
Viņa izskats kļūst pavisam citāds nekā agrāk.

སྐྱེ་བོ་ཡན་ལག་གཅོད་པའི་སར། །
དེ་རིང་ཁྲིད་པའང་བེད་འགྱུར་ཏེ། །
ཁ་སྐྱམ་མིག་རྩ་ངན་ལ་སོགས། །
སྣ་ལས་གཞན་ཏུ་འགྱུར་སྣང་ན། །

2.44.

Kad tvers to nāves kunga sūtnis,
Kam briesmīga paskata rumpis,
Pārņemts ar milzu izbaiļu kaiti,
Vai jāpiemin, cik ļoti satriekts tas būs?

གཤམ་རྗེའི་ཕོ་ཉམ་འཇིགས་འཇིགས་ལྟའི། །
གཞུགས་ཅན་གྱིས་བཟུང་གྱུར་ཅིང་། །
འཇིགས་ཚེན་ནད་གྱིས་ཐེབས་གྱུར་པ། །
རབ་ཏུ་ཉམ་ཐག་སློས་ཅི་དགོས། །

2.45.

Kurš gan no šīm izbailēm lielām
Mani vislabāk izglābt spētu?
Izbailēs izvalbītās acis iepletis,
Es četros virzienos glābējus meklēšu.

སྐྱེ་ཞིག་འཇིགས་ཆེན་འདི་ལས་བདག །
ལེགས་པར་སྐྱོབ་པར་བྱེད་འགྱུར་ཞེས། །
བྱེད་ཤ་ཐོན་པོའི་མིག་བགྲང་ནས། །
ཕྱགས་བཞིར་སྐྱབས་དག་ཚལ་བར་བྱེད། །

2.46.

Redzot, ka glābiņa nav nekur,
Tad galīgi izmisis kļūšu.
Šais apstākļos ja patvērtuma nebūs
Ko gan es darīšu tai brīdī?

ཕྱགས་བཞིར་སྐྱབས་མེད་མཐོང་ནས་ནི། །
དེ་ནས་ཀུན་ཏུ་ཡི་ཐུག་འགྱུར། །
གནས་དེར་སྐྱབས་ཡོད་མ་ཡིན་ན། །
དེ་ཚེ་བདག་གིས་ཇི་ལྟར་བྱ། །

2.47.

Tāpēc pie buddhām⁴⁹, dzīvo aizstāvjiem,
Kuri nopūlas dzīvajo glābšanas dēļ,
Un ar varenu spēku visas bailes kļiedē,
No šīs pašas dienas es patvērumu pieņemu.

དེ་བས་རྒྱལ་བ་འགྲོ་བའི་མགོན། །
འགྲོ་བ་སྐྱོབ་པའི་དོན་བཙོན་པ། །
སྐྱབས་ཆེན་འཇིགས་པ་ཀུན་སེལ་ལ། །
དེ་རིང་ཉིད་ནས་སྐྱབས་སུ་མཆི། །

2.48.

Pie mācības, ko viņi realizējuši savā garā
Un kura kļiedē pārdzimšanas bailes,
Kā arī pie daudzajāmiem bodhisattvām
Tāpat es pilnībā pieņemu patvērumu.

དེ་ཡིས་ཐུགས་སུ་རྒྱུད་པའི་ཚོས། །
འཁོར་བའི་འཇིགས་པ་སེལ་བ་དང་། །
བྱང་རྒྱུ་སེམས་དཔའི་ཚོགས་ལ་ཡང་། །
དེ་བཞིན་ཡང་དག་སྐྱབས་སུ་མཆི། །

2.49.

Es, no šausmām pilnīgi drebot,
Samantabhadram⁵⁰ ziedoju sevi,
Un arī Maṅdžughošam es pats
Savu ķermeni ziedojuot sniegšu.

བདག་ནི་འཇིགས་པས་རྣམ་སྐྱབ་ནས། །
ཀུན་ཏུ་བཟང་ལ་བདག་ཉིད་འབུལ། །
འཇམ་པའི་དབྱངས་ལའང་བདག་ཉིད་ཀྱིས། །
བདག་གི་ལུས་འདི་དབུལ་བར་བསྐྱུ། །

⁴⁹ Burtiski – „valdnieki, uzvarētāji”.

⁵⁰ Burtiski – „Viiss labais”, meditācijas un prakses bodhisattva, visu buddhu tikumu iemiesojums.

2.50.

Un arī līdzjūtības praksē nekļūdīgo
Kungu Avalokitēšvaru⁵¹ es lūdzu,
Ar izmisīgu kļiedzienu saucot palīgā,
Lai aizsargā mani, ļaunuma pārņemto.

ལུགས་རྗེའི་སྤྱོད་པ་མ་འཇུག་པ།
སྤྱན་རས་གཟིགས་མགོན་དེ་ལ་ཡང་།
ཉམ་ཐག་ང་རོ་འོ་དོ་འབོད།
སྤྱིག་ལྷན་བདག་ལ་བསྐྱབ་དུ་གསོལ།

2.51.

Meklējot glābiņu pie cēlā Ākāšagarbha,⁵²
Kā arī pie cēlā Kšitigarbha,⁵³
Un pie visiem žēlsirdīgajiem aizstāvjiem,
Es no visas sirds saucu palīgā.

འཕགས་པ་ནམ་མཁའི་སྤྱིང་པོ་དང་།
ས་ཡི་སྤྱིང་པོ་དག་དང་ནི།
ལུགས་རྗེ་ཆེ་མགོན་ཐམས་ཅད་ལ།
སྐྱབས་ཚཱ་སྤྱིང་ནས་འོ་དོ་འབོད།

2.52.

Pie Vadžradhara,⁵⁴ kuru ieraugot,
Nāves kunga sūtņi un visi citi briesmoņi
No bailēm bēg uz četrām debess pusēm,
Es patvērumu pieņemu.

གང་ཞིག་མཐོང་ན་གཤིན་རྗེ་ཡི།
པོ་ཉ་ལ་སོགས་ལྔ་བ་རྣམས།
སྐྱག་ནས་ཕྱོགས་བཞིར་འབྱེར་བུ།
དོ་རྗེ་ཅན་ལའང་སྐྱབས་སུ་མཆི།

2.53.

Agrāk es pārkāpu Jūsu viedos vārdus,
Bet nu redzu lielas briesmas, un tāpēc
Pie Jums padevīgi pieņemot patvērumu,
Lūdzu, lai lielās briesmas aši kļiedējiet.

སྔོན་ཆད་བྱེད་ཀྱི་བཀའ་ལས་འདས།
ད་ནི་འཇིགས་པ་ཆེ་མཐོང་ནས།
བྱེད་ལ་སྐྱབས་སུ་མཆི་ལགས་ཀྱིས།
འཇིགས་པ་སྐྱུར་དུ་བསལ་དུ་གསོལ།

2.54.

Ja pat bailēs no parastas slimības,
Ir jārikojas saskaņā ar ārsta ieteikumu,
Tad maldus, atkarības un simtiem citas
Pastāvīgi nomācošas kaites vai vēl jāpiemin?

ཐ་མལ་ནད་ཀྱིས་འཇིགས་ན་ཡང་།
སྤྱན་པའི་ངག་བཞིན་བྱ་དགོས་ན།
འདོད་ཆགས་ལ་སོགས་ཉེས་བརྒྱུ་ཡི།
ནད་ཀྱིས་རྟག་བཏབ་སྦྱོས་ཅི་དགོས།

⁵¹ Tibetiski – Čenrezik, burtiski „Godājamā acs, kas lūkojas” uz visām būtnēm ar žēlsirdību un iespēj palīdzēt. Tibetiešu budismā vissvarīgākais bodhisattva, kurš uz zemes iemiesojas dalailamu ķermenī.

⁵² Burtiski – „Debesu sirds”, viens no bodhisattvām.

⁵³ Burtiski – „Zemes sirds”, viens no bodhisattvām.

⁵⁴ Burtiski – „Tas, kam (rokā) dimanta scepteris (vadžra)”. Vadžrapāni ir visspēcīgākā dievība tantriskajā budismā. Viņu uzskata par visu buddhu pavēlnieku. Vadžra simbolizē zibens zobenu, kas ar milzu spēku sašķeļ tumsu, maldus un iznīcina visus tumsas spēkus.

2.55.

Pat viena vienīga no tām var nomaitāt
Visus pasaulē dzīvojošos cilvēkus.
Turklāt citas zāles, ar ko tās dziedēt,
Visos debesu virzienos neatrast.

དེ་གཅིག་གིས་ཀྱང་འཇམ་སྐྱོང་ན། །
གནས་པའི་མི་ཀུན་བརྟམ་བྱེད་ན། །
དེ་དག་གསོ་བའི་སྐྱེན་གཞན་ནི། །
སྤྱོད་སྤྱོད་ཀུན་ནས་མི་རྟོག་ན། །

2.56.

Šai gadījumā visu zinošais ārsts
Spēj atvieglot jebkuras sāpes,
Un prāts, kas neseko viņa padomam,
Atrodas dziļas tumsonības rāvā.

དེ་ལ་སྐྱེན་པ་ཐམས་ཅད་མཁྱེན། །
བྱུག་རྩ་ཐམས་ཅད་འབྱེན་པ་ཡི། །
བཀའ་ལྟར་མི་བྱེད་སེམས་པ་ནི། །
ཤིན་ཏུ་གཏི་སྤྱག་སྤྱང་པའི་གནས། །

2.57.

Pat ja ar ikdienišķām nelielām bedrēm
Vajag izturēties piesardzīgi,
Tad vai gan vēl jāpiemin aizas, kurās iekrīt
Tūkstoš jūdžu dziļumā un uz ilgu laiku?

གཡང་ས་ཐ་མལ་ཚུང་ཏུ་ལའང་། །
བག་ཡོད་གནས་པར་བྱ་དགོས་ན། །
དཔག་ཚད་སྟོང་ཏུ་སྤྱང་བ་ཡི། །
ཡུན་རིང་གཡང་ས་སར་སྐྱོས་ཅི་དགོས། །

2.58.

Vismaz šodien es nenomiršu –
Šādā tīksmē iemist nav saprātīgi.
Jo tas laiks, kas es vairs nebūšu,
Neapšaubāmi drīz pienāks.

དེ་རིང་ཁོ་ན་མི་འཆི་ཞེས། །
བདེ་བར་འདུག་པ་རིགས་མ་ཡིན། །
བདག་ནི་མེད་པར་འགྱུར་བའི་དུས། །
དེ་ནི་གདོན་མི་ཟ་བར་འབྱུང་། །

2.59.

Kurš man ir devis bezbailību?
Kā es no bailēm droši atbrīvošos?
Ja neapšaubāmi iestāsies nebūtība,
Tad kādēļ esmu pašapziņas tīksmē?

བདག་ལ་མི་འཇིགས་སུ་ཡིས་བྱིན། །
འདི་ལས་ཇི་སྟར་ངེས་ཐར་འགྱུར། །
གདོན་མི་ཟ་བར་མེད་འགྱུར་ན། །
ཅིའི་སྤྱིར་བདག་ཡིད་བདེ་བར་འདུག།

2.60.

Agrākās baudas izbeigušās,
Kas gan man palicis no tām?
Bet aiz pārlikas pieķeršanās tām
Esmu rīkojies pretēji Guru vārdiem.

སྐོན་ཆད་སྐྱོང་སྟེ་ཞིག་པ་ལས། །
བདག་ལ་སྤྱག་པ་ཅི་ཡོད་ན། །
བདག་ནི་དེ་ལ་མངོན་ཞེན་ནས། །
སླ་མའི་བཀའ་དང་འགལ་བར་བྱས། །

2.61.

Šo dzīves laiku un tāpat arī
Draugus un radus pilnībā pametot,
Ja man vienam būs jāiet kaut kur,
Tad ko gan iespēs visas šīs attiecības?

གསོན་ཚེ་འདི་དང་དེ་བཞིན་དུ།
གཉེན་དང་བཤེས་པ་རྣམས་སྤངས་ནས།
གཅིག་ཕུ་ག་ཤེད་འགྲོ་དགོས་ན།
མཛེའ་དང་མི་མཛེའ་ཀུན་ཅི་རུང་།

2.62.

No netikumiem rodas ciešanas;
Kā lai no tām droši atbrīvojas?
Augām dienām un naktīm man
Tikai un vienīgi šo ir saprātīgi pārdomāt.

མི་དགེ་བ་ལས་སྐྱུག་བསྐྱེལ་འབྱུང་།
དེ་ལས་ཇི་ལྟར་ངེས་ཐར་ཞེས།
ཉིན་མཚན་ཏྲག་ཏུ་བདག་གིས་ནི།
འདི་ཉིད་འབའ་ཞིག་བསམ་པའི་རིགས།

2.63.

Neziņas un maldu dēļ esmu pieļāvis
Gan dabiski nepieņemamas kļūdas,
Gan arī kā ļaunus darbus apzīmētas
Visdažādākās iespējamās nekrietnības.

བདག་ནི་མི་ཤེས་གཏི་སྐྱུག་པས།
རང་བཞིན་ཁ་ན་མ་ཐོ་བའམ།
བཅས་པའི་སྤྲིག་པ་གང་ཡིན་ལས།
གང་ཡང་རུང་བ་བགྲིས་པ་རྣམས།

2.63.

Aizstāvja priekšā plaukstas kopā salicis,
Ar bailīgām domām par ciešanām,
Vēl un vēlreiz dziļi klanoties,
Visas tās atklāti nožēloju.

མགོན་པོའི་སྐྱུན་སྐྱར་མངོན་སུམ་དུ།
ཐལ་སྐྱར་སྐྱུག་བསྐྱེལ་འཇིགས་སེམས་ཀྱིས།
ཡང་དང་ཡང་དུ་ཕྱག་འཚལ་ཏེ།
དེ་དག་ཐམས་ཅད་བཤགས་པར་བགྲི།

2.64.

Vadoņi dižie, manus netikumus un
Pārkāpumus labi atpazīstiet!
Tie patiesi nemaz nav labi,
Tāpēc turpmāk es tā vairs nedarīšu.

འདྲེན་པ་རྣམས་ཀྱིས་བདག་གི་སྤྲིག་།
འོངས་པ་ལགས་པར་བཟུང་དུ་གསོལ།
འདི་ནི་བཟང་པོ་མ་ལགས་པས།
སླན་ཆད་བདག་ནི་ཡོང་མི་བགྲི།

„Ievads bodhisattvu praksē: 2.nodaļa. Ļauno darbu nožēlošana”

བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའི་སྦྱོད་པ་ལ་འཇུག་པ་ལས།
སྤྲིག་པ་བཤགས་པའི་ལུ་སྟེ་གཉིས་པའོ།
(otrās daļas beigās)

རིན་ཆེན་རྟེན་པ་ལྟར། །དེ་བཞིན་རི་ཞིག་ལྟར་སྟེན་ནས། །བྱང་ཚུབ་སེམས་འདི་བདག་ལ་སྐྱེས། །འགོ་བའི་འཆི་བདག་
འཛོམས་བྱེད་པའི། །བདུད་རྩི་མཚོག་ཀྱང་འདི་ཡིན་ནོ། །འགོ་བའི་དབུལ་བ་སེལ་བ་ཡི། །མི་ཟད་གཏེར་ཡང་འདི་ཡིན་
ནོ། །འགོ་བའི་ནད་རབ་ཞི་བྱེད་པའི། །སྤུང་གི་མཚོག་ཀྱང་འདི་ཡིན་ནོ། །སྲིད་ལམ་འབྱུངས་ཤིང་དུབ་པ་ཡི། །འགོ་བའི་
ངལ་བའི་རྩོམ་ཤིང་ཡིན། །འགོ་བ་ཐམས་ཅད་ངན་འགོ་ལས། །སློལ་བར་བྱེད་པའི་སྐྱེ་སྟེགས་ཡིན། །འགོ་བའི་ཉོན་
མོངས་གདུང་སེལ་བའི། །སེམས་ཀྱི་རྩ་བ་ཤར་བ་ཡིན། །འགོ་བའི་མི་ཤེས་རབ་རིབ་དག །དབྱིས་འབྱེན་ཉི་མ་ཆེན་པོ་
ཡིན། །དམ་ཚོས་འོ་མ་བསྐྱབས་པ་ལས། །མར་གྱི་ཉིང་ཁུ་ཕྱུང་བ་ཡིན། །འགོ་བའི་མགོན་པོ་སྲིད་པའི་ལམ་རྒྱ་ཞིང་། །བདེ་
བའི་ཡོངས་སྐྱོད་སྐྱུང་པར་འདོད་པ་ལ། །འདི་ནི་བདེ་བའི་མཚོག་ཏུ་ཉེར་གནས་ཏེ། །སེམས་ཅན་མགོན་ཆེན་ཚོས་པར་
བྱེད་པ་ཡིན། །བདག་གིས་དེ་རིང་སྐྱོབ་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི། །སྤུང་ལྟར་འགོ་བ་བདེ་གཤེགས་ཉིད་དང་ནི། །བར་དུ་བདེ་ལ་
མགོན་དུ་བོས་བེན་གྱིས། །རྩ་དང་རྩ་མིན་ལ་སོགས་དགའ་བར་གྱིས། །བྱང་ཚུབ་སེམས་དཔའི་སྐྱོད་པ་ལ་འཇུག་པ་
ལས། །བྱང་ཚུབ་ཀྱི་སེམས་ཡོངས་སུ་བརྒྱང་བ་ཞེས་བྱ་བ་སྟེ་ལེའུ་གསུམ་པའོ། །